

1114. B. H. 57. P. - Fel. illustrationer

BYENS FÆDRE

Offertager

Egger
Svingerløben
1895

R. 5.

Feringgreen Landet

17 Akt.
27 Akt.
Komplet.

KØBENHAVN

Wilhelm Hansen, Musik-Porteg.

390287147

Vand paa Maskine.

Olfert Jespersen.

Moderato.

Nr. 1.

1. Kvin-den har skam rig-tig go-de Si-der, hun er
 2. Vo-res Po-li-tiks den gam-le Gæn-ge blev
 3. Ba-re jeg var Bladmand, for jeg véd, a' den
 4. Ks-ben-havn er li-ge-frem for-ban-det, naar

Fan-dens flink og rar, som-me-ti-der mer end som-me-ti-der, det, den
 stop-pet op en Da', naar det gam-le Vrovi har hængt for læn-ge, saa
 Stil-ling er gen-til, skønt jeg er nu ik-ke vid're ked a', at
 So-len er lidt stærk, næ, om Som-rens skal man ta' paa Landet et

Sa-tans Mund hun har. For at Man-dens Kløgt er vel be-
 maa lidt nyt man ha'. Der kom ny-e Folk paa Ta-bu-
 ej jeg kom til Kiel. For at gaa paa Grundmidt i Ka-
 Steds i nor-dre Birk. Taar-bæk er jo nok en ken-de

hæn-de, det' mu-ligt, skønt Gud vé, men at Kvin-devrovi er u-den
 ret-ten, det vil s'ib de gam-le ble', men at Kred-se-ne blev gjort til
 na-len er in-te ba-re Grin, og at føl-ge Kej-se-ren i
 ked'ligt, men det er en I-dyl, at man bor saa hygg-eligt og

En-de, véd jeg fra en Ko-mi-té. Aa, stummes Lejr, Jo-han-ne Meyer,
 tret-ten var en me-get dum I-dé. Bing blev jo valgt, Bahn-son han faldt,
 Ha-len-O Du lie-ber Au-gu-stin! „Sind sie pa-rat, Hungerkan-di-dat-
 fred'ligt, er Po-li-ti-ets Skyld. Det Po-li-ti, dét kan jeg li-

Ox-holm faldt fra,- Krebs-sak-kod a,- Fru Buch og Fru Gads skrev i et Blad,
og - saa Was-sard. Hør-ring saa - gar- men A. C. Meyer, aah! A - sens Frejrr! Helle-
da soll Sie gehh,-dort gar nicht stehh,- kommen Sie hier, Mit-tag um vier-
to ra - re Mænd kan kla-re den, følg al-tid ad. sammen i Bad,

og det gør de næ-sten al - le! Gehejme - e - tats-raad - in - den nu
Dus-se Das-se sik-ken Mas-se! Og med Graa-den i Hal-sen nok
hier mein Herrh,wir komm man - di - ren! "Mendade var mønstret af og sendt
saadn skal Po - li - ti skam vær-re. De e-neskønt og faar tit saa - dan

staar for den Her.lig-hed, som er endt i Fryd og Kær.lig-hed, det
ban-ded Lars Di - ne - sen: „Boj - sen, véd Du hvad, min fi - ne Ven,
hjem fra das Va - ter-land, fan-ged de her hjem-me at - ter an, og
lun lil - le Pas - si - ar, og paa Skov-tur og - saa tit de ta'r, de

(Over et kendt Thema.)

si'er i al Fald min Ku - si - ne. Fru Seh'-sted og Nimb brin-ger
hvad skal det - te her dog li' - ne? Vi - an - dre vi brag - te dog
den blev mun - ter, Død og Pl - ne! Her sku' de jo ik - ke ta'
li - ge frem har faset Ru - ti - ne, den e - ne Be - tjent ta - ger

Mad.kur-ve med, Ga - mel hun gi'er Vand paa Ma - ski - ne.
Mad.kur-ve med, men Du gav knap Vand paa Ma - ski - ne.
Mad.kur-ve med, ogde drak ik - ke Vand paa Ma - ski - ne.
Mad.kur-ve med, den an - den gi'er Vand paa Ma - ski - ne.

Mortensens Entré.

Engelsk Melodi.

Moderato.

Nr. 2.

1. Til min gam - le Væl - te - pe - ter er den
 2. Fred'rik Han - sen klæst paa Høj - re, det er
 3. Ernst Boj - e - sen jeg tig - ger: „Aa giv
 4. Er Du glad for Din Sans - Gé - ne, A - bra -

her sgu rig - tig net, den er fem - ten Ki - lo -
 ik - ke blødt han slaar, for han paa - staaer, det bli'er
 mig en god I - dé! for hvor Pen - ge - ne de
 hams? Na - tur - lig - vis! Nu Du sæt - ter, sku' jeg

me - ter, slu - ger sex - ten Sper - ma - eet. Man kan
 sløj - re, sta - dig sløj - re Aar for Aar. Der er
 lig - ger, er Du en af dem der ve'. Di - ne
 me - ne, paa Din Dat - ter dob - belt Pris. At Du

godt faa Lyg - ten stør - re, naar man be'r pønt, om man
 én Mand han har Trang til, og han hed - der ej Reedtz -
 ny - e Te - sta - men - ter har jeg beg - ge købt i
 skat - ter saa - dan' Dat - ter, det kan jeg saa godt for -

maa, Nummer tred' - ve - tu - sind - fyr - re det skal
 Thott, men vil den Mand ej en - gang til, saa er
 Da', og nu gaar jeg blot og ven - ter et Par
 staa, men jeg der - for ik - ke fat - ter, at Du

fle - re Ste - der staa. Lum - mer - varm er al den
 der til - ba - ge blot: Ny - e Mænd, ny - e
 ny Ud - ga - ver a' Po - le - on, mer Na -
 læ'r Fru Møl - ler gaa. A - bra - hams! A - bra - ca -

Num - mer - larm, Po - li - ti - et num - mer -
 Høj - re - mænd, fri - ske Høj - re - mænd, men -
 po - le - on! Var Na - po - leon Me - ster,
 da - bra - hams! hvor for vil Du op - gi?

e - rer skam en lum - mer Arm, vil Du stemp - le min,
 Høj - re - mænd i ven - stre Spænd, det' nu Fred - riks Lyst,
 er i al Fald Boj' - sen Svend, væk med Tri - ve - len,
 flot den Skat, Du har, hva' ba'? Aa, God - mor'n Ka - sket,

saa vil jeg stemp - le Din, saa kan
 Fred - riks sid - ste Trøst, ny - e
 klem paa Bi - ve - len, de der
 mis - for - staa mig ret, tror Du,

vi som Ven - ner ms - des midt paa Ri - de - stien!
 Folk med Liv og Lyst det kræ - ver „Fol - kets Røst!“
 ik - ke tror paa Bib - len, maa tro om i - gen!
 jeg gi'er Skat for en e - len - dig Fri - bil - let!

Grundlovens Fædre.

Allegro moderato.

Weyse.

Nr. 3.

1. Mens ne - de i Rends - borg For - sam - ling de
 2. „De sto - re der op - pe vi sto - ler ej
 3. Kong Fred' - rik dem mod - tog, var slet ik - ke
 4. Hur - ra for de Mænd, som for - stod vo - re

holdt, vil - de gi' Dan - ne - mark Lo - ve, og
 paa, Molt - ke saa - lidt som von Ples - sen, af
 vred, sa' med sin ven - lig - ste Stem - me: „God -
 Krav, de vi - se - ste Pæd - re vi æ - re. Hur -

Ste - mann og Ør - sted de spil - le - de Styr - volt med
 Tscherning og Ploug kan de skrift - lig det faa, og
 dag kæ - re Børn, vær - saa god at sid - de ned, og
 ra for Kong Fred' - rik, der Grund - lo - ven gav, hans

Bør - ger - nes Ve og Vel ved Ho - ve,
 Leh - mann har skre - vet A - dres - sen.
 lad ba - re li' - som I var hjem - me!
 Styr - ke vor Kær - lig - hed væ - re.

traad.te Raa-det an- By-ens tred'- ve Mand, tal - te
Ord er der - i, som dybt fra Hjør - tet kom ja, for -
Naa, hvad er det saa, bra - ve gam - le With, med Din
Ved Jert Ar - bejd blev os det Fri - heds - brev gi - vet,

om hvad bedst der baa - de - de vort Land:
tviv - let Selv - hjælp er der no - get om.
Kon - ge kan Du al - tid ta - le frit!
som vor fol - ke - kæ - re Kon - ge skrev:

„Lad os frej - dig si - ge Kon - gen! sag - de Hvidt. „Mi - ni -
By - ens Fæ - dre op til Kon - gens Slot vil gaa, og som
De Mi - ni - stre, som I ej saa godt kan li', har jeg
Li' saa vist som Vol - den al - drig skal for - gaa, u - be -

ste - ri - et det maa vi væ - re kvit!“
sagt saa gjort. De sov dog først der - paa.
Af - sked gi'et i Mor - ges Klok - ken ni!“
skaa - ret skal vor un - ge Grund - lov staa!

rit.

Frederik og Jullane.

Moderato.

Frederik

Højberg.

Nr. 4.

1. Har Du kun - net tro, min smaa Ven - in - de,
Fr. 2. Gud - ske - lov jeg traf Dig, Ju - li - a - ne,
Fr. 3. Naar jeg bli - ver sel - dre vil jeg væ - re

at jeg ba - re hav - de Dig fix - ert?
Jul. Gud - ske - lov Du traf mig, Fre - de - rik.
 no - get me - get stort og an - sët - gæt!

nej, men jeg har al - tid haft i Sin - de
Fr. Ak hvad jeg har lidt kan in - gen a - ne,
Jul. Det har Du for - talt saa tit, Du kæ - re,

først at fri, naar jeg var kon - fir - mert.
 Gud - ske - lov Du end' - lig sagt det fik.
 ja, Du vil jo væ - re So - ka - det. *Fr. Næ*

Jullene Jeg har sto - let trygt paa Di - ne Blik - ke,
Fr. Vol - den er vel - sig - net, *Jnl.* Ja, det er den,
 jeg har fun - det no - get me - get be - dre,

ven - tet, skønt jeg snart er fjor - ten Aar,
 ej den hvi - sked om vor Kær - lig - hed!
Jnl. Skif - ter Du ej Stil - ling lidt for tit?

Fr. At Du er saa gam - mel ser man ik - ke!
Fr. Kær - lig - hed der al - drig ud i Ver - den
Fr. Jeg vil væ - re en af By - ens Fæ - dre,

Jnl. Jo, de tret - ten fyld - te jeg i - gaar.
 li' - saa - lidt som Vol - den ri - ves ned.
 jeg vil væ - re en som L. N. Hvidt!

Brændevin og Øl og Kaffe.

Olfert Jespersen.

Polka tempo.

Nr. 5.

1. En Mand skal gi' Fa - mi - lien Navn, og det skal staa paa
 2. Grev - in - de Schim - mel - mann, det Liv, hun er sgu in - gen
 3. En Lø - ge tjen - te Grun - ker før, ku' ha' det som en
 4. Ak, alt paa Jord en En - de har, og Glæ - den stak ket
 5. Da Kej - ser Wil - helm gav en Fest, han gi'r nu man - ge

De - ren, og Ko - nen hun skal ge - re Gavn, mens han slaar lidt til
 Tos - se hun ke - be vil et Be - thelskiv, be - ta - le vil hun
 Gre - ve, men nu, selv om Pa - tien - ten dør, kan Lø - gen neppe
 va - rer, Hr. Bar - ner var jo me - get rar som For - mand for A -
 Fe - ster, hans Ko - ne sa': „Hvor - dan skal bedst vi mo - re vo - re

Sø - ren. Naar Man - den kom - mer hjem for sent fra Travlhed paa Kon -
 sa - se. Fem Tu - sind Kro - ner mangler til at ke - be Fi - ske -
 le - ve. Ti Ø - re gi's for et Be - søg, og det gi'r ik - ke
 gra - rer. Men han blev mer og mer til Grin, han gjor - de ik - ke
 Gæ - ster? Han sa': „Ma - dame, det bli'r min Sag, jeg tror, jeg kender

to - ret, skal Ko - nen ta' i - mod ham pønt og la - de, som hun
 kva - sen, hvis no'en de Pen - ge af - se vil, saa saj - ler Ga - le -
 al - le, den Pris kan ik - ke kal - des høj, hvis den bli'r ved at
 no - get, og Man - den fra Hr. Scho - re - lin ej vil - de ud med
 Maa - den, jeg hol - de vil et Fo - re - drag om me - re Mont til

poco a poco cresc.

tror-'et. En Mand skal væl-ge Gæ-tje, Lund, og Et-te, Lan-ge,
 a-sen. Hun vil vist præ-ke kønt om _bord, men Men-ne-sket kan
 fal-de. Og selv om Læ-gen er paa Post, kan han dog nep-pe
 Spro-get. Han tæn_k-te det sku' gaa saa glat, ja-vel, nej selv den
 Flaa-den. Det mu- lig-vis vil un-dre dem, ja jeg skal Fan-den

(Efter et gammelt Thema)

Niel-sen, Munek og Sa-lo-mon- ja-men Bræn-de_vin og Øl og
 ik-ke le-ve blot af Ord, nej, Bræn-de_vin og Øl og
 tje-ne til den tør-re Kost, næ, Bræn-de_vin og Øl og
 mind-ste Smu-le høj'-re Skat paa Bræn-de_vin og Øl og
 ga-le mig nok mun-tre dem, men Bræn-de_vin og Øl og

Kaf-fe skal sgu Ko-nen skaf-fe! Bræn-de_vin og Øl og
 Kaf-fe maa Grev-in-den skaf-fe! Bræn-de_vin og Øl og
 Kaf-fe maa hans Fru-e skaf-fe! Bræn-de_vin og Øl og
 Kaf-fe ku' han ik-ke skaf-fe! Bræn-de_vin og Øl og
 Kaf-fe maa Kej-ser-in-den skaf-fe! Bræn-de_vin og Øl og

Kaf-fe skal sgu Ko-nen skaf-fe!
 Kaf-fe maa Grev-in-den skaf-fe!
 Kaf-fe maa hans Fru-e skaf-fe!
 Kaf-fe ku' han ik-ke skaf-fe!
 Kaf-fe maa Kej-ser-in-den skaf-fe!

Hvor skal et Svar jeg faa...

Moderato.

Fransk Melodi.

Nr. 6.

1. Hvor skal et Svar jeg faa? Kan
 2. In - gen skal let mig faa til
 3. En Ting jeg trygt kan spaa, de
 4. Of - te jeg tæn - ker paa: Skal

Da - mer a - le - ne gaa i Ti - vo - li, det er saa
 e - ne i Skov'n at gaa, der si - ges at Bøl - ler
 Kvin - der, der e - ne staa for Ud - stilling 'n bli'r ej
 e - ne jeg Li - vet gaa? Des - vær - re jeg næ - sten

svært a' for - nøj - e sig dér en
 svær - mer der - u - de og Folk for -
 Rid' - re, men der - om de skænds ej
 tror 'et, skent der er Cham - pag - ne paa

Hver - da', Lum - bye, - aa ja, aa
 nær - mer, Ol - den - burg magt - les
 vid' - re, de véd jo nok, hvor -
 Bor - det, ak, men Du drak den

Jøl langt be - dre Ro - bert slo:
 staar, han svær - mer ej i Aar, *mf*
 dan de Stor - kors bli - ve kan
 ej, og det var Synd for mig,

Hans Takt er
 hvor Ba - nen
 for de - res
 og dumt af

go - for „Dan - ne - bro“ et Slag han
 gaar - hvor Red - der staar, hvor Bøl - ler
 Mænd - den ar - me Mænd - de véd hvor -
 Dig - ja, Synd for mig og dumt af

slo:
 slaar. *f*
 dan.
 Dig!

Vil Du hilse Din Mor!

Vals. Olfert Jespersen.

Nr. 7. *staccato*

1. Véd De,
2. Gu - stav
3. Dan - skens
4. En Jo -

hvor jeg var for - le - den med Ka - thin.ka? for jeg rø - rer jo Ka -
Phi - lip - sen han er en gan - ske pud - sig, gan - ske u - al - mind'lig
Vej til Magt og Ros, det er jo Van - det, Der er Magt og Ros i
ckey maa ik - ke vej - e alt - for me - get, det' jo der - for han bli'ér

p

thin.ka dog af og til ldt, vi var hen - ne og be - glo en æ - kel
pud - sig og sjov lil - le en, hver en Sag, som er en lil - le Smu - le
Van - det omkring Danskens Ø. Tiet - gen hol - der af at sej - le, men - for -
lej - et, næ, Gu' om han maa. En Jo - ckey for - le - den paa en Vægt skaal

Din - ka, aal en rød - som æ - kel Din - ka, saa fat - tig paa Fedt.
smudsig, blot den mind - ste Smu - le smudsig, den vil han ha' rén: „Borg -
ban - det at han sej - le vil blandt an - det helst sin e - gen Sø.
vej - et, aal han vej - ed alt - for - me - get med in - gen - ting paa.

„Saa - dan rad ma - ger styg Din - ka, den er for tyk,
me - ster, hov! sørg nu dog for at faa re - de paa
Ja, vi har jo af Navn saa - dan fri lil - le Havn,
„Hr Jo - ckey! De' for rund, De maa af me'et Par Pund,

poco a poco cre - scen - do

- sa' Ka.thin-ka, han er næ-sten bar, ufl sikken et Cou-tu-me-
he-le Po-li-ti Bal-lo-nen, for det kræver O pi nio nen,
ja. men den vil Tiet.gen ej be-sø-re med sit fi-ne Sel-skab.
vil De værs-go' se, De hur-tig svin-der, el-lers vi ej vin-der!"

Og jeg sa': „Din-ka dog, Du gør jo Ka-thin-ka flov,
al ting frem, skids med hvem, De faar fat, husk blot at
Spør'en Fri-havns Di-rek-tør: „Hr Ge-heim'-e - tats-raad, hør!
Han af-sted,- ro-mersk Bad,- tænk saa, den lyk'-lib Rad

poco a poco cres- scen - do

(Omskrevet gammelt Thema.)
vil Du strax gaahjem og skif-te Ko-sta-me! Og det
først og fremmest maa vi ha Kom-mi-sio-nen! Og det
skal vi to ej vir-ke sam-men i Fælls-skab?" Saa' det
kom-mer midt i Ba-de-ti-den for Kvin-der. Og det

før-ste Din-kaen sa; var dis-se my-sti-ske Ord: Det ku' Du
før-ste Han sen sa; var dis-se tra-ste ri ge Ord: Det ku' Du
før-ste, Tiet.gen si'er, dis-se i-mø-dekomnde Ord: Det ku' Du
før-ste E-ya sa; var dis-se bi-bel-ske Ord: Det ku' Du

pp cresc.
li'! Det ku' Du li'! Og han end-te med at si-ge dis-se
li'! Det ku' Du li'! Og han end-te med at si-ge dis-se be-
li'! Det ku' Du li'! Og han en-der med at si-ge dis-se a-to-re
li'! Det ku' Du li'! Og hun end-te med at si-ge dis-se

cresc.

ind-fød-te Ord: Vil Du hil-se Din Mor!
teg-nen-de Ord: Vil Du hil-se Din Mor!
nor-di-ske Ord: Vil Du hil-se Din Mor!
sindssva-ge Ord: Vil Du hil-se Din Mor!

Vals.

Potpourri.

Nr. 8.

1. Jeg tår Hat,ten af for al - le Danmarkssto-re Mænd,bort-
 2. Jeg er selv ej mu-si-kalsk,og spiller rød.scmtsnavs, at
 3. Det er me-get mu ligt, at man kun.de slaa lidt Mønt,
 4. At Na - tio-nen e - gent.lig er voldsom kær.ne - sund, det

p

sét fra O-berst.lieutenant Col - ding. Jeg for Hartmann raa-ber glad for
 si - ge: paa to Ot.tend' - de - le spiller jeg hos Ju-le Han-sen,
 blev man Fo - to - graf paa Strø- get. Hen-ning Jen-sen har jo sat sig
 ser man bedst paa Tra-ver - ba - nen. At faa sex.ten Tænder slaa.et

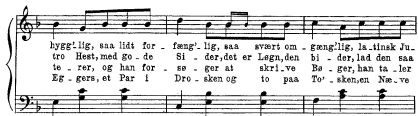
elv.te Gang i - gen: Hur - ra! Du un - ge Ju-bel - ol - ding. Han faar
 det og spil - ler Sjavs,men det er saa.mænd oss'det he - le. Det i
 med og er be - gyndt,og han skal væ - re ret for - nøj - et. Jeg hos
 ind ud - i sin Mund, gler sig sim.pelt.hen med Va - nen. Aal det

al.drig Ro,knapt nok i Næ - rum, Dan.marks Ra-re gamle J. P.
 Vin-ter fry-ded mig at hø - re paa en Hest,der tog det høj - e
 hamskam gaa.et har till Præ - sten, nu gaar jeg hos ham til Fo - to -
 Sel.skab har skam fj - ne He - ste, u - al - mind'lig fj - ne Gentle -

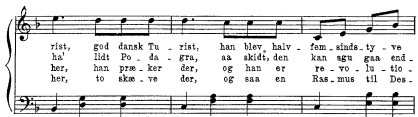
E., som hver Morgen før sit Ju - bi - læ - um, slaa tre
 C. Det sku vo-res e - gen Hest,sgu gs - re, det ku'
 graf. Og han læ.rer mig,jeg kan det næ - sten, hvor . dan
 men. Men Du skal el - ske og ej kls Din Næ - ste, selv om

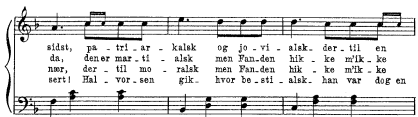
Kraftspring før han drikker The. Saa glad og lykk' - lig, saa rar og
styr - ke Dy - rets Re - nom - mé. Det er en go' Hest, og det er'n
man skal ta' og ta - ge af. Han fot'gra - fe - rer, han a - gi -
Le - bet skal gaa om i - gen! En Skalle - smæk - kers Hal - løj med

hygg' lig, saa lidt for - fæng' lig, saa svært om - græng' lig, la - tinsk Ju -
tro Hest, med go - de Si - der, det er Løgn, den bi - der, lad den saa
te - rer, og han for - sø - ger at skr i - ve Bø - ger, han ta - ler
Eg - gers, et Par i Dro - sken og to paa To' - sken, en Næ - ve

rist, god dansk Tu - rist, han blev halv - fem - sinds - ty - ve
ha' lidt Po - da - gra, aa skidt, den kan agu gaa end -
her, han præ - ker der, og han er re - vo - lu - tio -
her, to skæ - ve der, og saa en Ras - mus til Des -

sidst, pa - tri - ar - kalsk og jo - vi - alsk - der - til en
da, dener mar - ti - alsk men Fan - den hik - ke m'ik - ke
nær, der - til mo - ralsk men Fan - den hik - ke m'ik - ke
sert! Hal - vor - sen gik - hvor be - sti - alsk - han var dog en

Ken - de mu - si - kalsk.
Spor af mu - si - kalsk. *f*
Spor af mu - si - kalsk.
Ken - de mu - si - kalsk.

Rejer er godt.

Olfert Jespersen.

Nr. 9.

Andante.

p *legato*

mf

1. Jeg
2. Naar
3. Naar
4. Den

cresc.

pp

pp

véd en Text og en Me - - lo - di med
 vi her - hjem - me drev Po - li - tik, én
 før Be - tjen - ten paa Ga - den sto; fik
 Sang som Bla - de - ne nyn - ned før om

f

Hjem - lands To - ner og Po - e - si, en
 Me - lo - dun - te vi al - tid fik, om
 han en Øl, un - der - ti - den to, men
 løb - ske He - ste med Til - be - hør, den

accel.

meno

Vi - se, de gam - le har sun - get som un - ge, en
 Pro - vi - sor - is - me og Parl' - men - tar - is - me, nu
 nu maa han ik - ke gaa ned i en Kæl - der, næ,
 gaar ik - ke me - re, den slet ik - ke pas - ser, hvad

mf

Vi - se, de un - ge som gam - le vil ajun - ge, dens
er vi snart ked af den Valg - ka - te - kis - me, i
det maa han ik - ke, han gør det ej hel - ler, næ,
Ti - den nu for - drer er no - get der krad - ser, Skan -

Tempo I.

Ord er kun simp - le og faa, og
Aar fik vi saa no - get nyt, var
nu maa med tør Mund han staa, og
da - ler, og ik - ke for - smaa, Skan -

pp

pp *rit.* *espress.*

Vi - sen den ly - der som saa: Rej - er er godt -
det om For - li - get jo pyt! næ! Frej - er er godt -
ind - ven - dig brum - me som saa: Baj - er er godt!
da - ler, dem tje - nes der - paa: Mey - er er godt -

dim.

cresc.

2 Mark en Pot her' sto - re le - ven - de Rej - er er
t Mark en Pot her' Sto - res le - ven - des Frej - er er
tur - de jeg blot! Du sto - re le - ven - del hvor Baj - er er
Fem - ten - tu - sind en Pot, her' sto - re Le - de - re: Mey - er er

p dim. *Largo.* *ff*

godt, 2 Mark en Pot, Rej - er er godt!
godt, 1 Mark en Pot. Frej - er er godt!
godt! tur - de jeg blot - Baj - er er godt!
godt, Fem - ten - tu - sind en Pot. Mey - er er godt!

p *f* *ff*

Hvad jeg nu'nte tror.

Marcia.

Gammel Soldatersang.

Nr.10.

f

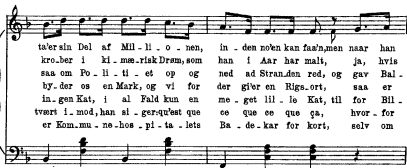
p

1. Blot
2. Polk
3. Naar
4. Naar
5. Hvis
6. Men
7. Hvis

Tiet-gen vil - de skaf-fe mig et lil - le bil ligt Laan, hvad jeg
 si - ger jo, at Wil-lum-sen skal ma - le saa ge-ni - alt, hvad jeg
 Nordpol'n nu bli'er fun - den af den sven-ske In - ge-nier, hvad jeg
 Thra-ne i Ti-vo-li g'er den flot-te Ar - ran-ger, hvad jeg
 A - brahams til Vin-ter nu vil hol - de en Kla-ker, hvad jeg
 gam-le Le - venskjoldsi'er Nej til Ord-ner som Pa-stein, hvad jeg
 Schel-be-lein vil ta' et Bad med Douche og Til - be - her, hvad jeg

p

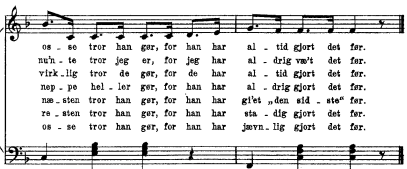
nu'n - te tror han gør, for han har al-drig gjort det før, han
 nu'n - te tror han gør, for han har al-drig gjort det før, Mi -
 nu'n - te tror han gør, for han har al-drig gjort det før, tenk
 nu'n - te tror han gør, for han har al-drig gjort det før, naar han
 nu'n - te tror han gør, for han har al-drig gjort det før, faar han
 nu'n - te tror han gør, for han har al-drig gjort det før, næ
 nu'n - te tror han gør, for han har al-drig gjort det før, saa

ta'er sin Del af Mil - li - o - nen, in - den no'en kan faa'n, men naar han
 kro - ber i ki - mæ - risk Dram, som han i Aar har malt, ja, hvis
 saa om Po - li - ti - et op og ned ad Stranden red, og gav Bal -
 by - der os en Mark, og vi for der gi'er en Rigs - ort, saa er
 in - gen Kat, i al Fald kun en me - get lil - le Kat, til for Bil -
 tvært i - mod, han si - ger - qu'est que ce que ce que ça, hvor - for
 er Kom - mu - ne - hos - pi - ta - lets Ba - de - kar for kort, selv om

selv skal ud - og slaa'n, maa han jo og - saa tje - ne paa'n, hvad jeg
 det skal kal - des godt saa' det sgu mig, der er I - di - ot, hvad jeg
 lo - nen den Be - sked: „Her maa De sgu ej gaa ned!“ hvad jeg
 den For - ret - ning gjort, og saa kan der ik - ke ta - bes størt, hvad han
 let - ten at gi' Skat, naar han gi'er „den sid - ste Nat,“ hvad jeg
 sku' jeg ik - ke ta' min hun - dred - tolv - te De - ko - ra?' hvad jeg for -
 han det fin - der haardt, saa maa han op - gi' den - ne Sport, hvad jeg

os - se tror han gør, for han har al - tid gjort det før.
 nu'n - te tror jeg er, for jeg har al - drig væ't det før.
 virk - lig tror de gør, for de har al - tid gjort det før.
 nep - pe hel - ler gør, for han har al - drig gjort det før.
 næ - sten tror han gør, for han har gi'et „den sid - ste“ før.
 re - sten tror han gør, for han har sta - dig gjort det før.
 os - se tror han gør, for han har jæv - n - lig gjort det før.

D.C. al

De kønneste Piger.

Tempo di valse.

Wiener Melodi.

Nr. 11.

1. Han hav - de Ta - lent, skrev slet
 2. En Dag var han bor - te, han
 3. Saa fik i Kor - sær han en
 4. Saa blev Fa' - ren ked af den
 5. Hvor - dan han slap bort, er mig

ik - ke saa galt, blandt an - det lidt Vex - ler, der
 saa's ej ved Ranch, han hav - de i Jyl - land faaet
 Plads i en Bod, hvor Løn - nen var rin - ge, men
 vil - de Kra - bat, og send - te ham bort som vest.
 ik - ke be - kendt, men nu er i Chi - na han

ej blev be - talt, som god Kø - ben - hav - ner var
 Plads i en Bank. Der sa' man han stjal, det blev
 Ind - tæg - ten god. Dog Køb - man - den hur - tig til
 in - disk Sol - dat. Der - ov - re i Var - men, hvor
 O - ver - be - tjent ved Sæ - de - lig - he - den, hans

han med til alt, naar Kej - se - ren kom, og naar
 al - drig be - vist, for Regn - ska - bet stem - te mærk -
 Fa - de - ren skrev, at Sø - nen vist næp - pe til
 Rom - men er fra, for - lang - te han Nat - tegn hver
 Ind - tægt er stor, han er Man - da - rin, og i

Skræd' - ren blev val't. Var med som et
 vær - dig præ - cist. Hans Ind - tægt var
 Tiet - gen det drev: „de Bø - ger, han
 e - vi - ge Da! For den Ga - le -
 Glas - hus han bor. Fin er han vel

Lyn paa Som - mer - re - vyen, og han
 gø - men Ud - gif - ten „de“ for - han
 føt, blev ført be - dre før, men han
 rois gik al - drig til Kajs, næ - han
 ej, - men han er sgu sej, for - han

kend.te de ken - ne - ste Pi - ger i Byen. Var
 kend.te de ken - ne - ste Pi'er i Ho - bro. Hans
 ken - der de ken - ne - ste Pi'er i Kor - sør. De
 kend.te de ken - ne - ste Pi'er paa St. Croix. For
 ken - der de ken - ne - ste Pi'er i Shang - hai. Fin

2.
 Byen. *f*
 bro.
 sør.
 Croix.
 hai. -

Vejviser i Raadhuset.

Allegro moderato.

Fransk Melodi.

Nr. 12.

1. Dér op - pe fin - des men det fin - des ik - ke let,
 2. Dér skal Du af - lo - ve - re A - li - men - ta - tion
 3. Hvor - for vi blev ved Fol - ke - tæl - lingen saa faa,

vor Ma - gi - strats Le - gat - Kon - tor, *Tale:* Det er ad Bagtrappen I Bel - E -
 hos O - ver - præ - ci - den - ten Klein, det er 6de Gang, Kúdet mo - re
 spørg det sta - ti - sti - ake Kon - tor, det er den lille Op - gang Re - no - va -

ta - gen er den of - fent - li - ge Ret, dér var jeg op - pe selv i -
 Dig at faa en an - den Rel' - gi - on el - ler for - ny Dit Hun - de -
 tio - nen, er det der - hen Du vil gaa, fin - der Du hur - tig hvor den

fjor, *Tale:* det er 4de Gang - Hist præ - si - de - rer By - ens
 tegn, det er i Kattesundet - Ang - rer Du, at Du myr - det
 bør, det er lige for Næsen - Er Du kræ - pert og gør - ne

O - ver - præ - si - dent, Che - fen for By - ens Kan - cel - li,
 har Din Bed - ste - mor, meld Dig hos Eu - gen Pe - ter - sen,
 vil i kri - sten Jord, er her Be - gra - vel - ses - kon - tor,

Tale:
 det er saa højt man kan komme, — her re - si - de - rer, og nu
 det er den sidste Udvej, — og vil Du fin - de Kon - gens
 sidste Gang hervede. — Har Du ej op - giét selv den

er det godt be - tjent, vort Sæ - de - lig - heds - po - li -
 Fo - ged sit Kon - tor, Birch er en me - get høf - lig
 Ind - tægt Du har ha't, bli'er Du der - op - pe sat i

Tale:

ti *det er langt nede.* Hver Man - dag no'en _____ gør dér Bal -
 Svend, - *ned ad Trapperne.* 9 0 - re har _____ hver flink Vi -
 Skat, *det er højere op.* Her skal Du vies, _____ og dér for -

lon: _____ vor Bor - ger - re - præ - sen - ta - tion,
 kar _____ fra det Kon - tor i Ho - no - rar, -
 ligs, _____ dér skal I skill's og dér ha' Ris,

Tale:

en Kende til venstre. Her om - gaas net _____ med Lov og
højre Løn - Dør. Er Du en Flab, _____ be - gaar Du
helt nedved Enden. Ju - stér mig her, _____ no - ter mig

Ret _____ vor Hof - og Stads - samt O - ver -
 Drab _____ saa skal Du put tes i det
 dør _____ Sa - lær mig her, Sa - lær mig

Tale:

ret, *lidt til højre.* _____ *f*
 Skab, - *Døren lukker selv.* _____
 dér, *det er til venstre og til* _____
højre, over det hele! _____

Kærligheds-Duet.

Moderato assal.

Olfert Jespersen.

Nr. 13.

p legato grazioso *dim.*

cantabile
Scenebeg *dim.*

1. Sig Ka.thin.ka, min.des Du den Af - ten, vi hyl - ded Jour - na -
 Sv. 2. Aa, det lil. le „Aa!“ har jeg bidt Mær - ke i, *KatA.* Sva - ne - bay, er -
 Sv. 3. Gu - le Di - a . man.ter har Din Kæ - rest ej, Rap - po - port har

pp

dim.

li - ster. ne i Ti - vo - li? Thra.ne var jo ik - ke til at
 in - drer De det vir - ke - li! Sv. I Bo - de - ga med den spanske
 snappet bort en Del fra mig. *KatA.* Sva. ne. bam. se! det gør in - gen

dim.

ken - de i - gen, han hav. de Gassen op - pe ud paa Mor - ge - nen!
 Jour - na - list *KatA.* Aa Gud, Hr. Sva. ne. bay, har jeg sagt Tak for sidst?
 Ver - dens Ting, for jeg er glad, naar blot jeg faarden glat - te Ring.

con moto

Hu - sker Du jeg kon. ver. ser - te dan. ske Jour - na - li - ster
 Sv. Tak. ken fik jeg, den - gang da De smil - te til den span - ske,
 Sv. Nu er jeg saa fat - tig som en rig A - grar fra Lan - det,

meno *dim.*

i det kære gamle Sprog, som de har lært fra smaa,
 men gik hen til mig, da vi Dem begge Armenød,
 men faar jeg min Mil-lion, saa bli'er jeg Mil-lionær,

pp

mosso

Kath. og jeg skær-med Dem mod Busch, Ra- ket-ter og hans Gni-ster
 Ja, som Dro-ske-ku-ske-ne jeg nar-rer al-drig dan-ske,
 fo-re-le-big har jeg kun min Kær-lig-hed, ej an-det!

dim.

i Al-lé-en, hvor man ej maa staa.
 frem-me-de dem nar-rer man til Nød. *rit.*
Kath. Kære, det er li'-saa-dan-ne her.

espressivo

Og da Busch sit sidste Bum! til-vejrs lod gaa, saa
Sv. Jeg er dansk Ju-rist kan De saa el-ske mig? *Kath.* Ja,
Sv. Du har in-gen-ting, og jeg har ej en Snus, i

dim. *ritard.* *pp*

saa' De paa mig, og saa saa' De: Aa, Aa, Aa!
 det ved Gud i Him-me-len, Hr. Sva-ne-bay!
 Mor-gen staar vi dog som fa-shio-nab-le news!

Visen til Absalon.

Potpourri.

Nr. 14

1. Hil Dig, Du gamle Bor - ger, Du gø - ve Søn af
 2. I Lil - le Kon - gens - ga - de der bo' - de Bi - skop
 3. Den Bisp for - lod sit Sæ - de og stak det før - ste
 4. Han byg - ged en Ka - ser - ne for Rigs - dag og Re -
 5. Til Fat - tig - folk han lej - ed ud to Væ - rel - ser med
 6. Han byg - ged lidt for me - get, og Ti - den var jo

As - ger Ry, aa - ja aaja aaja, aa sing - sa - li - a, Du hav - de Næ - rings -
 Ab - sa - lon, aa - ja aaja aaja, aa sing - sa - li - a, Lo - ge - ren - des han
 Spa - de - stik, aa - ja aaja aaja, aa sing - sa - li - a, og Pe - ter Hvidt - felt -
 ge - rin - gen, aa - ja aaja aaja, aa sing - sa - li - a, af Kyskhed lod han
 Cyale - stald, aa - ja aaja aaja, aa sing - sa - li - a, gav dem, der ej kom
 og - saa skidt, aa - ja aaja aaja, aa sing - sa - li - a, først røg der hvad han

sor - ger, men tog paa Kridt den hal - ve By, aa - ja aaja aaja, aa
 ha' - de, blandt an - det E - skild Sa - lo - mon, aa - ja aaja aaja, aa
 stræ - de, det Navn den før - ste Ga - de fik, aa - ja aaja aaja, aa
 fjær - ne fem Bænke paa Dos - se - rin - gen, aa - ja aaja aaja, aa
 me - get ud, en Ha - ve - lod med Ko og Kal', aa - ja aaja aaja, aa
 ej - ed', og midt i Maj røg hans Kre - dit, aa - ja aaja aaja, aa

sing.sa.li - a! Vi hand - ler i Din Aand, Du gamle sps - ge - ful - de
 sing.sa.li - a! En Dag da de i „Brød.de - hyt.ten“ drak en The med
 sing.sa.li - a! Han gjor - de I - sted - ga - de u - ned - ven - dig bred og
 sing.sa.li - a! Og paa St. An.nø Pladshan stil.led op et Mo.nu -
 sing.sa.li - a! Til Pi - ge.bern han byg.ged,blot for at be.skylt.te
 sing.sa.li - a! Han kla - red dog Ter - mi - nen,naa, det kneb en Smu.le,

Bips, som dér Du staar i Gibs, med Hand - sker og med
 Rom, sa' Bis - pen no - get som: „Hør, Hal - lands - aas staar
 laug, men Pe - der Mad.sens Gang til Gen - gæld lidt for
 ment af en me - get lidt be - kendt Mu.sik - for - e - nings - Di - ri -
 dem, et Mag.da - le - ne - hjem, men han maat - te flyt - te
 men saa gik den godt i - gen ved Kon - ver - te - rin -

Slips, ja, Gu' er vi let - sin.di - ge, men det, paa Din Fa -
 tom, la' os byg - ge Kø - ben - havn paa de Par - fjor - ten Tæn.der
 trang, hvert For - saar la' han Gas.værks.rør i al - le Ga - der,
 gent, han byg - ged ny - e Bro - er, men tog først de gamle
 dem, for der kom en Ka - ser.ne dér hvor „Le - ner.ne“ de
 gen. Og Ag - tel.se hos al - le go de Bor - ge - re han

oon, vi er jo al - le Born af ' gamle Ab - sa - lon!
 Land, der maa ge - res no'et al - vor - ligt for vor Mid.del - stand!“
 men han brak dem op i - gen i Som.mer - fe - ri - en.
 bort, den gamle Lan - ge - bro var nem - lig alt - for kort.
 laa, og Gar - den den var lidt for høj at kig - ge paa.
 ned, og der var Kas.se - man.gel den gang han var død.

**Offentlig Foredrag af Sangene
 er strengt forbudt!**

Forfatterne.